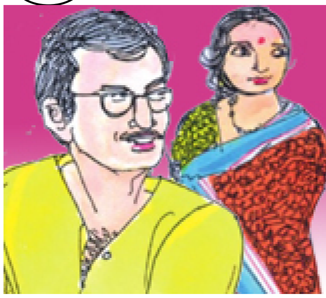

స్వాతి వాన కోసం

- పెబ్బిలి హైమావతి

(గత సంచిక తరువాయి)

"**అదంటే అదొక్కటే** కాదు, నీకెలా చెప్పాలో తెలియడంలేదు నాకు. ఎందుకనో నిన్ను చూసిన మొదటి క్షణంలోనే నా మనసు లయ తప్పినట్లయింది. నువ్వు కనుమరుగయితే చాలు మనసు నిన్నే చూడాలని ఆరాటపడుతోంది. ఎప్పుడూ, ఎవరిని చూసినా కలగని దగ్గరతనం, ఆత్మీయతా నిన్ను చూస్తే కలుగుతోంది. నువ్వు నా దగ్గర ఉంటే మనసుకు ఎంతో హాయిగా ఉంటుంది. టోటల్‌గా చెప్పాలంటే నీ సమక్షంలో లైఫ్‌లాంగ్ ఉండిపోవాలనిపిస్తోంది.

నేనంటే నీకు ఎలాంటి అభిప్రాయం ఉందో నాకు తెలియదు. నాకు మాత్రం మనది జన్మజన్మల అనుబంధం అనిపిస్తోంది. నీకిష్టమైతే మనం పెళ్ళి చేసుకుందాం హారికా" అన్నాడు శశికిరణ్ ఉద్వేగంగా.

అతడు ఇలాంటి ప్రపోజల్ ఏదో ఒకరోజు తన ముందు ఉంచుతాడని హారిక అనుకుంటూనే ఉంది, అతడు తన వైపు చూసే విధానాన్ని బట్టి. కానీ జవాబు ఏమని చెప్పాలో తోచలేదు హారికకు. కాసేపు ఏమీ మాట్లాడకుండా అతడి వైపు చూస్తూ ఉండిపోయింది మౌనంగా.

ఏ భావం వ్యక్తం కాకుండా తన వంకే అలా చూస్తున్న హారికను చూసిన అతడి గుండెలు అదిరాయి. ఎందుకలా చూస్తోంది, నేనంటే ఇష్టంలేదా? అనుకున్నాడు భయంగా.

"ప్లీజ్ హారికా దయచేసి 'నో' అని చెప్పకు. ఆలోచించుకునేందుకు టైమ్ కావాలంటే ఎంత టైమ్ అయినా తీసుకో. ఆన్సర్ మాత్రం పాజిటివ్‌గానే ఉండాలి" అన్నాడు అర్థిస్తున్నట్లుగా.

"బావా, ఊరికే టెన్షన్ పడకు. నేను చెప్పేది కొంచెం ప్రశాంతంగా విను. నాకు ఈ ప్రేమా, పెళ్ళీ వంటి వాటిమీద ఏ అభిప్రాయమూ లేదు. అలాగే నువ్వంటే ఇష్టంగానీ, అయిష్టంగానీ ఏమీ లేవు. కాకపోతే నాదృష్టంతా ప్రస్తుతం నా కెరీర్‌ని మలుచుకోవడం మీదే ఉంది. అదయ్యాకే ఏదైనా కనుక ఈ విషయాన్ని వదిలెయ్యి" అంది హారిక మృదువుగా.

హారిక మాటలు వింటూనే ఆశ్చర్యపోయాడు శశికిరణ్. హారిక నుండి ఇలాంటి సమాధానం వస్తుందని ఊహించలేదు అతడు. మాటలు రానట్లుగా మౌనం వహించాడు ఒక్క క్షణం.

"పోన్లే, ఇష్టం లేకపోయినా, అయిష్టం లేదు కదా నేనంటే అది చాలు నాకు. పెళ్ళయ్యాక నీ చదువుకు నేనెటువంటి ఆటంకమూ కలిగించను. బి.ఏ అయ్యాక యం.ఏ, అదయ్యాక పి.హెచ్.డి చేద్దువుగానీ, ఏదైనా నీ ఇష్టమే. నాకేం అభ్యంతరం లేదు. నువ్వు నాతో ఉంటే చాలు" అన్నాడు ఉద్వేగంగా.

ఆ మాటలు విని శశికిరణ్ వైపు జాలిగా చూసింది హారిక.

"నువ్వు అనుకుంటున్నట్లు నేను డిగ్రీ తరువాత ఎం.ఏ, పి.హెచ్.డిలు చేయాలనుకోవడం లేదు బావా, నేను సివిల్స్‌కు ప్రిపేర్ అవుతున్నాను. ఐ.ఏ.యస్ కావాలనేది నా జీవితాశయం. అది సాధించాలంటే ఎంత కష్టపడాలో నీకూ తెలుసు. అందుకే రాత్రీ పగలూ కష్టపడుతున్నాన ఇప్పటి నుండీ. కనుక నాకు ప్రేమా, పెళ్ళి మీద ఎలాంటి ఆలోచనలూ లేవు. దయచేసి అర్థం చేసుకో" అంది హారిక.

ఆ మాటలు విని దిగ్భ్రమ చెందినట్లుగా హారిక వంక చూశాడు శశికిరణ్.

ఇన్ని రోజులూ హారిక చదువుకోవాలీ.. చదువుకోవాలీ అని అంటూంటే. బి.ఏ చదవడానికి కూడా ఇంత కష్టపడాలా అనుకున్నాడే గానీ, హారిక లక్ష్యం ఇదని ఏ మాత్రం ఊహించలేదు. అతడి ఫ్రెండ్స్ ఒకరిద్దరు ఐ.ఏ.యస్‌కి ఎలా ప్రిపేర్ అవుతున్నారో, ఎంత కష్టపడి చదువుతున్నారో అతడికి తెలియంది కాదు.

హారిక తన ప్రేమను త్రోసిపుచ్చినా ఆమె లక్ష్యం ఏమిటో విన్నాక అభినందించకుండా ఉండలేకపోయాడు.

"అడ్వాన్స్‌గా కంగ్రాట్యులేషన్స్ హారికా. ఇందులో నీవు తప్పక విజయం సాధించాలని మనసారా కోరుకుంటున్నాను. అయితే ఒక మాట. నీ లక్ష్యం విని నా ప్రపోజల్‌ని విత్‌డ్రా చేసుకుంటున్నానని అనుకోవద్దు. ఎన్నాళ్ళయినా, ఎన్నేళ్ళయినా నీకోసం ఎదురుచూస్తూనే ఉంటాను" అన్నాడు శశికిరణ్.

"ఎందుకు బావా వృధా ప్రయాస? అంతవరకూ ఆగి జీవితాన్ని వేస్టు చేసుకోకు. మన ఆలోచనలూ, జీవనగమ్యాలూ వేరు వేరు. నీకు అమెరికా వెళ్ళాలని ఉందని, లైఫ్‌ని లగ్జూరియస్‌గా ఎంజాయ్ చేయాలని ఉందని, మీ మమ్మీ సుగుణక్కతో చెప్తూంటే విన్నాను. నాకు విలాసవంతమైన జీవితం మీద కానీ, విదేశాల్లో నివాసం మీద కానీ ఎలాంటి ఆశలూ, కోరికలూ లేవు. మనిద్దరివీ పరస్పర విరుద్ధమైన భావాలు. మనం కలిసి సహజీవనం ఎలా చేయగలం?

నాకేమో ఇండియా వదిలిపెట్టడం ఏ మాత్రం ఇష్టంలేదు. పావర్టీ లైన్‌కి కిందనున్న వాళ్ళకు నా చేతనైన సాయం చేయాలనేది నా ఆలోచన. అందుకే ఈ మార్గం ఎంచుకున్నాను. దయచేసి ఈ విషయాన్ని ఇక్కడితో వదిలెయ్యి" అంది హారిక.

"నేను ఫారిన్ వెళ్తాన్ననమాట యదార్థమే కానీ, పర్మనెంట్‌గా అక్కడే ఉండిపోవాలనే ఆలోచనేలేదు. మా కంపెనీ తరపున వెళ్ళి అక్కడ కొంతకాలం గడిపి రావాలనుకున్నాను. సరదాగా మా మమ్మీని ఏడిపించాలని అక్కడే ఉండిపోతానని చెప్పాను గానీ, నిజానికి అలాంటి ఆలోచనేదీ లేదు నాకు. అలా వెళ్ళడం కూడా నీకు ఇష్టంలేదంటే మానేస్తాను" అన్నాడు శశికిరణ్ హామీ ఇస్తున్నట్లుగా.

"అయ్యో నా కోసం నీ సరదాలు మానుకొమ్మని నేనెందుకు చెప్తాను? సరే, నాకు ఆలోచించుకునేందుకు కొంచెం టైమివ్వు బట్ ఒన్ కండిషన్. ఈలోగా ఫోన్లు గట్రా చేసి నన్ను డిస్టర్బ్ చేయకూడదు" అంది హారిక నిక్కచ్చిగా

"అయితే నీ ఆన్సర్ పాజిటివ్‌గానే ఉంటుందని ఆశించవచ్చా నేను?" అన్నాడు శశికిరణ్ ఆశగా.

"ఇదిగో, ఇలాంటి నాకిష్టం ఉండదు. నువ్విప్పుడు బుద్ధిగా బెంగుళూరు వెళ్ళిపో. నేను కాల్ చేసేవరకూ నా జోలికి రాకు" అంది హారిక చూపుడు వేలెత్తి ఆడిస్తూ.

"మరి బెంగుళూరు ట్రిప్పు?" అనడిగాడు శశికిరణ్ అమాయకంగా ముఖం పెట్టి.

"అబ్బా, నీకెలా చెప్పాలి? నా కిక్కడ ప్రతి క్షణం ఎంతో విలువైనది. డిగ్రీ ఎగ్జామ్స్ అయ్యాక నా పూర్తి కాన్సన్ట్రేషన్ అంతా సివిల్స్ మీదే ఇలాంటి జాలీ ట్రిప్పులన్నీ ఆ తరువాతే. అందాక దయచేసి నా జోలికి రాకు. ఇప్పుడు

నేను నీతో మాట్లాడుతూ వున్నా, అనవసరంగా టైమంతా వేస్టు అయిపోతోందని నా మనసెంత ఆరాటపడుతోందో నీకెలా చెప్పను?" అంది హారిక విసుగ్గా.

"ఓ.కె ఓ.కె, నిన్ను విసిగించను ఇంక పోయి చదువుకో" అంటూ లేచాడు శశికిరణ్.

"ఇంకెక్కడి చదువు, నువ్వు వచ్చి నా మూడ్ అంతా ఖరాబు చేశావు. అసలీ నెలరోజులూ నా చదువు సరిగా సాగనే లేదు. నేనూ వస్తాను పద. రమ్య ఏం చేస్తోంది అత్తయ్య ఎలా ఉంది" అని అడుగుతూ అతడి వెంట నడిచింది హారిక.

"రమ్య వదినకు వంటలో సాయం చేస్తోంది. పెద్దమ్మ బాగానే ఉంది. అది సరేగానీ సప్తపది అంటే ఏమిటో తెలుసా నీకు?" అన్నాడు శశికిరణ్ హారిక వంక చిలిపిగా చూస్తూ.

ఆ మాట వింటూనే అతడి వంక చురుగ్గా చూస్తూ "డోంట్ ఇరిటేట్ మీ బై దిస్ వే ఆఫ్ టాకింగ్. ఇలాగే నువ్వు మాట్లాడుతూ ఉంటే మన రిలేషన్ని బ్రేక్ చేసుకోవాల్సి వస్తుంది" అంది హారిక.

"మై గాడ్. అంత కోపం ఎందుకు? నేనేదో సరదాగా అన్నాను. నిన్న మా అమ్మమ్మ గారింటికి వెళ్ళాను. తనేదో మాటల సందర్భంలో ఇద్దరు కలిసి ఏడడుగులు నడిస్తే వాళ్ళు స్నేహితులవుతారని, పెళ్ళిలో వధూవరులను సప్తపది నడిపించేది అందుకేనని, భార్యాభర్తలిద్దరూ స్నేహితుల్లా కలిసి ఉండాలని అలా చేస్తారట. మనం పెళ్ళి కాకుండానే కలిసి ఇలా" అంటున్న అతడి వంక కోపంగా చూస్తూ.

"బావా! ఇంక ఆపుతావా?" అంది హారిక.

"సరే...సరే, ఇంకేమీ అననులే. నిన్ను మీ ఇంటి దగ్గర డ్రాప్ చేస్తాను పద" అన్నాడు శశికిరణ్ హారికను కూల్ చేయాలని చూస్తూ.

"నీకంత శ్రమ అవసరంలేదు. నే వెళ్ళగలను, నా బండిమీద. తమరు దయచేస్తే చాలా సంతోషిస్తాను" అంది హారిక రెండు చేతులూ జోడించి.

హారికకు నిజంగానే కోపం వచ్చిందని గ్రహించిన శశికిరణ్ క్షమాపణగా చూస్తూ "సారీ, నాకు జోవియల్‌గా మాట్లాడడం చిన్నప్పటినుండీ అలవాటైపోయింది. అంతే తప్ప నిన్ను విసిగించాలని కాదు. నేను ప్రామిస్ చేస్తున్నాను. నీ నుండి కాల్ వచ్చేవరకూ నేను నీతో మాట్లాడను. నీ జవాబు కోసం స్వాతి వాన కోసం ఎదురుచూసే ముత్యపు చిప్పలా ఎదురు చూస్తూ ఉంటాను. ఐ విష్ యూ ఆల్ సక్సెస్" అంటూ హారికకు షేక్‌హాండ్ ఇచ్చి తన బైక్ స్టార్ట్ చేసుకుని వెళ్ళిపోయాడు.

అతడంత హఠాత్తుగా వెళ్ళిపోతాడని ఏమాత్రం ఊహించని హారిక ఆశ్చర్యంగా అతను వెళ్ళిన వంకే చూస్తూ ఉండిపోయింది కొన్ని క్షణాలు.

భలే చిత్రమైనవాడు. అనుకుంటూ తన బండి స్టాండ్ తీసింది, స్టార్ట్ చేసేందుకు. అంతలోనే ఇంటికి వెళితే 'బావ ఏమన్నాడే? ఏం మాట్లాడుకున్నారే మీ ఇద్దరూ' అంటూ తల్లి ఆరాలు మొదలెడుతుందని భయపడి తిరిగి బండికి స్టాండ్ వేసి లైబ్రరీ హాల్ వైపు నడిచింది హారిక.

శశికిరణ్ మాటలు మనసులో మెదిలాయి. ఏమనుకుంటున్నాడు ఇతను? తను ప్రపోజ్ చేయగానే ఎగిరి గంతేసి ఒప్పేసుకుంటానని అనుకున్నాడా? అనుకుంది చిరాగ్గా. అంతలోనే ఇదేంటి నేను ఇలా ఆలోచిస్తున్నాను. ఏదో బెట్టు చేయడం కోసమా అతడి ప్రపోజల్‌ని కాదన్నది?

అబ్బ ఈ మనిషి నన్ను నిజంగా చాలా డిస్టర్బ్ చేసేశాడు. లేకపోతే తలా తోకా లేని ఈ ఆలోచనలేమిటి నాకు? అనుకుంటూ చదువుదామని తెరిచిన పుస్తకాన్ని మూసేసి టేబిల్ మీద తల పెట్టి కళ్ళు మూసుకుంది.

శశికిరణ్ ఇంటికి రావడంతోనే, "ఏమందన్నయ్యా హారిక? వస్తానందా బెంగుళూరు?" అనడిగింది రమ్య ఆత్రంగా.

"తనకి వీలుపడదటమ్మా చదవాల్సింది చాలా ఉందిట" అన్నాడు సోఫాలో కూర్చుని అలసటగా కళ్ళు మూసుకుని.

"ఏంటన్నయ్యా ఏమైంది? ఒంట్లో బాలేదా?" అంటూ దగ్గరకు వెళ్ళింది రమ్య.

"బాగానే ఉందమ్మా, ఏం కాలేదు. అవునూ, పవన్ గాడేడీ?" అనడిగాడు శశికిరణ్ కళ్ళు తెరవకుండానే.

"సినిమాకి వెళ్ళాడన్నయ్యా. హారిక ఏమైనా అందా అన్నయ్యా నిన్ను" అంది రమ్య వదలకుండా.

"ఏమీ అనలేదమ్మా కాసేపు నన్నిలా ఉండనివ్వు" అన్నాడు విసుగ్గా.

అతడి మూడ్ బాగాలేదని అర్థమైన రమ్య నిశ్శబ్దంగా సుగుణ దగ్గరకు వెళ్ళిపోయింది.

ముఖం వేలాడేసుకుని వస్తున్న ఆడపడుచుని చూసి "ఏం రమ్యా, అలా ఉన్నావు?" అనడిగింది సుగుణ లాలనగా. రమ్య బి.టెక్ చదువుతున్నా ఆ ఇంట్లో అందరూ పసిపిల్లను చూసినట్లే చూస్తారు. అందుకే సుగుణ అలా అడిగింది వాత్సల్యంగా.

"నాకేం కాలేదు వదినా. చిన్నన్నయ్యే అదోలా ఉన్నాడు. వేసవి శెలవుల్లో నన్నూ, హారికనూ బెంగుళూరు రమ్మన్నాడు. నేనేమో నాదేం లేదు హారిక వస్తానంటే నేను రెడీ. ముందు తను వస్తుందో లేదో కనుక్కుని రమ్మని పంపాను. అక్కడ హారిక ఏముందో ఏమో? అన్నయ్య డల్ అయిపోయి వచ్చాడు" అంది హారిక దిగులుగా.

"ఏమీ జరిగి ఉండదులే. నువ్వు అనవసరంగా కంగారు పడకు. నేను కనుక్కుంటాను కదా. అందాక ఈ కూర కలుపుతూ ఉండు" అంటూ కాఫీ కలిపి గ్లాసులో పోసి తీసుకువెళ్ళింది సుగుణ.

అడుగుల చప్పుడు విని తలెత్తి చూసిన శశికిరణ్ సుగుణను చూస్తూనే "రమ్య వంతైంది. ఇక నువ్వు మిగిలావా?" అన్నాడు విసుగ్గా చూస్తూ.

"నేనేం నిన్ను విసిగించనులే. నీకు తలనొప్పిగా ఉందని రమ్య చెపితే కాఫీ చేసి తెచ్చాను, తప్పా?" అంది సుగుణ అమాయకంగా ముఖం పెట్టి.

"సరే, అక్కడ పెట్టి వెళ్ళు, తీసుకుంటాను" అన్నాడు తిరిగి కళ్ళు మూసుకుంటూ.

అతడలా అన్నా కదలకుండా అక్కడే నించుండిపోయింది సుగుణ. ఆమె కదలకపోవడం గమనించి "ఏమిటి వదినా, తీసుకుంటాను అన్నాను కదా" అన్నాడు విసుగు దాచుకుంటూ.

"తీసుకో మరి. సరేగానీ శశీ, నేనొకటి అడుగుతాను నిజం చెప్పు. నువ్వు హారికకు ప్రపోజ్ చేశావు కదూ. ఏమంది తను?" అంటూ ఎదురుగా ఉన్న కుర్చీలో కూర్చుంది సుగుణ.

"చెప్పకపోతే వదలరా మీరిద్దరూ నన్ను. అవును ప్రపోజ్ చేశాను. తను అవునని గానీ, కాదనిగానీ ఏం చెప్పలేదు. తన గోల్ రీచ్ అయ్యేదాకా కదిలించవద్దని కనీసం ఫోన్ కూడా చేయడానికి వీలులేదని కండిషన్ పెట్టింది. ఈ ఇన్ఫర్మేషన్ చాలా, ఇంకేమైనా కావాలా?" అన్నాడు శశికిరణ్.

"అవును శశీ, తను ఎంచుకున్న గమ్యం అలాంటిది. ఈ విషయంలో నీ మనసు నొప్పిస్తే నొప్పించి ఉండవచ్చు. కానీ హారిక ఈ కాలంలో ఉండవలసిన పిల్లకాదు. ఈ రోజు మన దేశంలో అవినీతి, ఆశ్రిత పక్షపాతం ఎంతగా పెరిగిపోతున్నాయో నీకూ తెలుసు. మన ఓట్ల ద్వారా గద్దెనెక్కిన పెద్దలు తమ పదవులు నిలుపుకోవడం కోసం ఎంత నీచానికైనా దిగజారి పోతున్నారు.

ఇవన్నీ చూసీ, చదివీ, చాలా బాధపడుతూంటుంది హారిక. మన దేశానికి స్వాతంత్ర్యం వచ్చి డెబ్బై ఏళ్ళు అయినా మన దేశం అన్ని రంగాల్లోనూ వెనకబడే ఉంది. మెజారిటీ పీపుల్ ఇంకా దారిద్రరేఖ దిగువనే ఉన్నారంటే ఎంత బాధాకరమైన విషయం? అలా అని మన దేశంలో వనరులకు ఏమైనా లోటా? పుష్కలంగా ఉన్నాయి. నిరంతరం ప్రవహించే జీవనదులు, సారవంతమైన నేల, కడుపులో విలువైన ఖనిజాలను దాచుకుని మనకందిస్తున్న రత్నగర్భ అయిన మన దేశంలో తిండికి లేక ఆకలి చావులు చచ్చే పరిస్థితి ఉండడం ఎంత శోచనీయం?

అదీగాక ఆరుగాలాలు శ్రమించి అందరి కడుపులూ నింపే రైతన్నలు మన రాజకీయ నాయకులు ఆడుతున్న జూదంలో పావుల్లా బలైపోయి ఆత్మహత్యలు చేసుకుంటున్న వైనం హారిక మనసును బాగా కదిలించింది. అలా అని తాను కలెక్టరు అయినంత మాత్రాన ఇవన్నీ కూకటి వేళ్ళతో పెకలించి వేయగలననే ఓవర్ కాన్ఫిడెన్స్ ఏమీలేదు తనకు. మనిషిగా పుట్టినందుకు తనకు చేతనైనంతలో తోటివారికి ఏదైనా చేయాలనే తాపత్రయం తనని సివిల్స్‌కి ప్రిపేర్ అయ్యేలా చేసింది.

నిరంతరం దాన్ని ఒక తపస్సులా కొనసాగిస్తున్న హారిక చదువునుండి డీవియేట్ అయ్యేదానికి ఏమాత్రం ఇష్టపడటంలేదు. దానిని మనం సానుభూతితో అర్థం చేసుకుని సహకరించాలంతే. నేను కూడా మా పెళ్ళయిన కొత్తలో హారికని ఇలాగే అపార్థం చేసుకున్నాను. ఎవరితోనూ మాట్లాడకపోవడం చూసి ఈ పిల్లకు ఇంత పోజేంటీ? అని అనుకున్నాను. తనకి టెంత్ క్లాస్ రిజల్ట్స్ వచ్చాయి. హారిక జిల్లా ఫస్ట్ వచ్చింది. డి.ఈ.ఓగారి చేతులమీదుగా నగదు బహుమతినీ, ప్రశంసా పత్రాన్నీ అందుకుంది. తన ఫ్యూచర్ ప్లాన్ ఏమిటని అడిగిన డి.ఈ.ఓగారికి నేను కలెక్టరు అవుదామనుకుంటున్నానని చెప్పి సభికులందర్నీ ఆశ్చర్యచకితులను చేసింది.

చైతన్యా, నారాయణా వంటి జూనియర్ కాలేజీల వాళ్ళు హారికకు ఫ్రీ కోచింగ్ ఇస్తామని ఆఫర్ చేశారు. అవేమీ వద్దని హెచ్.ఈ.సి తీసుకుని కృష్ణా కాలేజీలో జాయిన్ అయింది. ఇంటర్‌లో కూడా టాపర్‌గానే నిలిచింది. అత్తయ్యగారు హారికకి చదువుపట్ల ఉన్న శ్రద్ధ చూసి ఎక్కడెక్కడి సమాచారం సేకరించి తనకి ఇవ్వసాగారు. అత్తయ్య సిక్ అయ్యాక పాపం హారిక చాలా డల్ అయ్యింది.

మీ అన్నయ్య తనని మన రమ్యని చూసినట్లే ఎంతో ఆదరంగా చూస్తారు. అయినా మీ అన్నయ్యతో తను ఏమంత ఫ్రీగా మాట్లాడలేదు. మొదట్లో మన ఇంట్లో రమ్య ఒక్కతితోనే హారిక క్లోజ్‌గా ఉండేది. తన కోసం వస్తూ పోతున్న క్రమంలో నాకూ బాగా అలవాటైంది. హారిక నాకు దగ్గరైన కొద్దీ తనేమిటో నాకు పూర్తిగా బోధపడింది. ఎవరికి ఏ కష్టమొచ్చినా ముందుంటుంది తను. అలా అని తన పర్సనల్ మేటర్‌లోకి చొరబడే చనువును ఒక్క రమ్యకు తప్ప ఎవరికీ ఇవ్వలేదు.

ఇదంతా నీకు ఎందుకు చెప్పానంటే తనని నువ్వు అపార్థం చేసుకోకుండా ఉండాలని. ఎందుకంటే నా ఉద్దేశంలో మీరిద్దరూ మేడ్ ఫర్ ఈచ్ అదర్‌లా ఉంటారు. అందుకే కొంచెం ఓపిక పట్టమంటున్నాను" అంది సుగుణ పరిశీలనగా అతని వంక చూస్తూ.

"లేదు వదినా తనంటే ఏమిటో నీ మాటలవలన వివరంగా తెలుసుకోగలిగాను" అంటూ సుగుణ తెచ్చిన కాఫీ గ్లాసు అందుకున్నాడు.

"అరే, కాఫీ ఇంకా తాగలేదా? చప్పగా చల్లారిపోయి ఉంటుంది. వేడి చేసి తెస్తానుండు" అంటూ లేచింది సుగుణ.

"ఫర్లేదులే వదినా తాగేస్తాను. అలా కూర్చో, తన గూర్చి ఇంకా ఏమైనా చెప్పు" అన్నాడు ఉత్సాహంగా.

"చెప్పడానికి ప్రత్యేకంగా ఏం లేదు శశీ. హారిక అందరు ఆడపిల్లల్లాంటిది కాదు. చాలా ఆత్మాభిమానం కలది. ఫ్యూచర్‌లో తన ఆత్మాభిమానానికి భంగం కలగకుండా మసలుకుంటే, మీది ఆదర్శ దాంపత్యం అవుతుంది" అంది సుగుణ.

"ష్యూర్, నీ సూచన తప్పక పాటిస్తాను. అసలు తనని చూసిన మొదటిరోజే అనుకున్నాను. ఆ కళ్ళల్లో స్పార్క్ ఉందని. ఇప్పుడు తెలిసింది, అది ఆత్మ విశ్వాసంతో కూడిన వెలుగని" అంటూ నవ్వాడు.

అంతవరకూ ఆ సంభాషణంతా ద్వారం దగ్గరే నించుని వింటున్న రమ్య "దొంగా నువ్వు హారికను ప్రేమిస్తున్న విషయం నా దగ్గర ఎందుకు దాచావు?" రమ్య అతడి మీదకి దాడికి దిగింది.

"అమ్మో క్షమించరా బుజ్జీ. నీకు చెప్పకుండా ఇంకేం చెయ్యనులే" అన్నాడు శశికిరణ్ రమ్య చేతులను గట్టిగా పట్టుకుని.

"రమ్యా, మనకు ఈ విషయం తెలిసినట్లు హారిక ముందేమీ ప్రస్తావించకు. తను చిరాకు పడడంతోపాటు శశిమీద కోపం తెచ్చుకుంటూంది" అంది సుగుణ హెచ్చరిస్తున్నట్లుగా.

"అమ్మో ఇంత జరిగాక ఆ రాక్షసి దగ్గర ప్రస్తావించి నేను బ్రతకడమే?" అంది రమ్య గుండెలమీద చేతులు పెట్టుకుని. రమ్య అన్న తీరు చూసి మిగతా ఇద్దరూ బిగ్గరగా నవ్వేశారు.

(కొనసాగింపు వచ్చేనెలలో)

Post your comments